

Calvarieberg

Calvarieberg

Jan Mone

B0105

ca. 1550

Dit huisaltaar is een Vlaams werk uitgevoerd in albast in een periode waarin in de Lage Landen weinig met dit materiaal gewerkt werd (zeldzaamheid). Pas rond 1575 komt er een "albast-industrie" op gang die zich vooral in Mechelen situeert. Dergelijke huisaltaren in albast vinden we slechts enkele malen terug in Vlaanderen, namelijk bij het Oordeel van Salomon in het [STAM te Gent](http://www.stamgent.be/nl_be/) (http://www.stamgent.be/nl_be/), en het retabeltje met de Zeven Vreugden van Maria in de [Salvatorskerk te Brugge](http://www.sintsalvator.be/index.php?id=choice) (<http://www.sintsalvator.be/index.php?id=choice>).

De omkadering door middel van twee gegroefde zuilen, versierd tot op een derde van de hoogte, zien we vaker terug in het werk van Jan Mone. Ook het uitgesproken gebruik van renaissance-elementen wijst op een Mechelse afkomst, waar werkplaatsen reeds vroeg de nieuwe vormentaal hanteerden. De weergave van de blaffende hond, als symbool voor het Jodendom, getuigt van een middeleeuwse iconografische bijzonderheid. Door zijn functie als huisaltaar heeft het werk een waarde voor de instandhouding van het collectieve geheugen.

In het midden: Calvarieberg (Kruisiging), onder: de Kruisdraging, boven: Graflegging (Kruisafdoening). Links en rechts in hout: twee duivels. Zwarte en vergulde omkadering van de albasten taferelen met Renaissance motieven, samen een huisaltaar vormend.

